

H.M.S. Warrior

Hozzáadta: lakosm
2004. október 19. Kedd 19:36
Utolsó frissítés 2007. szeptember 19. Szerda 09:24

A H.M.S. Warrior az egyetlen brit felsőgjel alatt hajózó pincelozott testű, gőzmeghajtással tüzelt vitorlás hadihajó, mely fennmaradt napjainkig.

Baldwin Walker admirális volt a szülőatyja a pincelozott testű hadihajóknak (technikailag fregatt de végül harmadosztályba sorolt). Átállóhatatlan pincelozatuk ellenít az akkor létező mindegyik tengerjáró tüzerejőnek, így öökkal képesek voltak megsemmisíteni bármilyen hadihajót. Ilyen volt a 9210 tonnás HMS Warrior és testvérhajó a HMS Black Prince.

- Teljes hossz: 128 m
- Fedélzet hossza: 116 m
- Szélesség: 18 m
- Merülős: 8 m
- Tűzmeg: 9137 tonna
- Motor ereje: 1250 HP
- Maximális szárnnyom: 850 tonna
- Vitorlák felülete: 15488 mm²
- Legénység: 705 fő
- Fegyverzet: 10 db 110 pdrs.(50kg) ágyú, 26 db 68 pdrs.(31kg) ágyú

A gőzmeghajtás, a hajócsavar és a pincelozott hajótest meglehetősen jó dolog volt még a tengerészet számára, gőzenergiát először 1816-ban alkalmazta az Admirális, vizikerék-lapát meghajtású hadihajóknál. A pincelozott hajótest 1840-ben jelent meg (HMS Albert) és a hajócsavar 1847 körül került fel a hadihajókra. A hajócsavar sokkal ellenállóbb volt a sérülésekkel szemben, mint a vizikerék-lapát.

A gőzmeghajtással tüzelt vitorlások és a pincelozóborús hajótest első megjelenése óta sok tapasztalatot gyűjtöttek a hajóépítésről, ma már az ilyenfajta hadihajók tervezéséhez. A Warrior megtervezésekor a gőzmeghajtás csavar alkalmazása és a hajótest pincelozásának kombinációja egy gyorsabb, marótaban és tüzerejővel nagyobb hajót eredményezett bármely akkori ellenfelénél. Gyakorlatilag a két tekinthető a modern csatahajók számára.

A Warrior gerincét 1859 május 11.-én fektették le egy blackwalli hajóépítő műhelyben, és elsőtja 1860 decemberén volt.

Ezek a hajók kápepek voltak gőzmozgatókkal ellátva a 14,5 csomó sebességet (korábban a Victory a maga 8-9 csomóval gyors hajónak számított, a USS Constitution kb. akkora vitorlafelülettel rendelkezett, mint a warrior, 13 csomó sebesség elérésére volt képes teljes vitorlázattal) A gőzmozgatók használatának a korlátozott mennyiségű szénraktározás szabott határt. A gőzmozgatók és vitorlák együttes használatával kápepek voltak 17,7 csomó sebességig is.

A Warrior 850 tonna szenet volt képes tárolni, mely 1500 mérföldes hajóútra volt elegendő 6-7 csomó sebesség mellett, de a szén felpakolása a hajóra kővel hosszabb fűtőrendszeres, piszkos és időnként kockázatos napig tartott, plusz a jobb hatékonyabb meg tisztítani a hajót. A gőzmozgatók és vitorlák elhelyezését az átkötésekben, mikor a manőver nem felelt meg a szélirányt. A limitált széntárolási kapacitás miatt azonban a leggyakrabban csak a vitorlákat használták.

Forradalmi fejlődésnek ellenére a Warriort hamarosan klasszissal felülmúlta a "tornyos" hajók. A gőzmozgatók és a páncélozott hajótest bevezetése egy kísérleti példány volt az új hadihajók tervezésében, mely végül a HMS Dreadnaught vezérlésével 1906-ban.

Szolgálat

A Warrior szolgálatának nagy részét a Csatornában töltötte, ahol Nagy Britannia partjainak védelme volt a feladata. Ezt rutint csak egy a HMS Royal Oak-kal való ütközés (1868 augusztus 14) és egy ütközés a Black Prince-el (egy orosz szíjrazdókat vontattak a Bermudákra 1869 kőzetében) szakította meg.

A Warrior ágyút feljavították 1864-67 között és most már mint első vonalbeli hadihajó szolgált 1871 szeptember 15-ig. 1872-75 között több ütközésben részt vett az ütközésben esett keresztül, majd 1883-ig a gibraltári szoros és a Csatorna között cirkált.

1883 május 31.-e után többé nem szolgált, hanem ágyút a korrosodott hajó. Páncélozott cirkálóba sorolták és visszavonták, bár bevetésre alkalmas állapotban tartották egészen 1902-ig.

Hanyatlás

1902 július 16.-án a Warrior új feladatot látott el, mint a portsmouth-i torpedónaszád(?) flotilla ellátóhajója. 1904-ben újabb tatarozás, majd iskolahajóvá vált. A Warrior tesztörhajója a Black Prince-t, mely 1896-ig aktív szolgálatot látott be, leselejteztek.

A Warrior kitűnő állapotban volt mikor megpróbálták eladni, de 1927-29 között nem akadt jelentkező a hajóra. Átalakították olajtároló hajóvá és a Pembroke-i dokkba vontatták.

A második világháború alatt is folytatta működtetését, nem látta el a feladatát, még a nevét is elvesztette, (egy kanadai repülőgép hordozó hajó nevezte el). 1960-ban, mikor a HMS Vanguard állászerelést látott, az maradt az egyetlen páncélozott testű vitorlázás hadihajó.

Restaurálás

Az 1970-es évek közepén történelmi műtője szöveg alapján elismert volt, ezért fészfát tettek megmentésébe a Tengerészeti Múzeum múzeumhajója lett. Harlepool kikötőjébe vontatták és megkezdődött restaurálása milliárd fontot emésztett fel.

1981-ben összerakták a fedélzetet egy lebontott viktoriánus korabeli raktár faanyagából (az alsó fedélzet helyén az eredeti faanyagból van). Három év elteltével új ábrákat kapott. 1984-ben helyre került az orrdés. június 16-án egy kisebb flotillával körülvéve átvontatták mai helyére a Portsmouth-i kikötőbe, ahol tiszta víznyosságot szolgálnak.

Az eredeti angol nyelvű cikk az alábbi címen található: HMS Warrior

Á